

THEATER, MUSIK, LITERATUR OG KUNST.

Thorvaldsens Album, samlet og udgivet af **Frederik Barfod**. Første Hefte, 1844. — Det var at vente, at **Thorvaldsens** pludselige Død, der traf os som en Torden i klar Luft, vilde vække Digterne til Sang, Kunstnerne til Bedrift og fremkalde en Række af **Thorvaldseniana**, en heel Literatur, hvori ethvert Træk af hans Liv, lille eller stort, menneftelig-frøbeligt eller guddommelig-ophøiet, skulde have sin Berettigelse ved selve Gjenstanden alene. Det var dernæst at ønske, at hele dette rige Materiale maatte engang i Tiden overgives en smagfuld, kundskabsrig og med **Thorvaldsens** Genius fortrolig Mand, der af alle disse membra disjecta forstod, med kjærlig og kritisk Aand at udføre det Tilfældige og Betydningsløse, det Middelmådige og Upoetiske, for af det Tilbageblevne at opføre den store Mester et aandeligt Pantheon, et monumentum ære perennius. Svad man ventede indtraf: Poeterne reiste sig en masse; de besang hans Død, som de havde besungen hans Liv og hans Værker; og endnu ere Harperne ikke forstummede. Med dette af **Fr. Fr. Barfod** benævnte **Thorvaldsenske** Album er da nu ligeledes begyndt den Række af **Thorvaldseniana**, som sikkert ikke ville udeblive, — thi et egentligt "Pantheon", et aandeligt "Museum" for hvad der af Poetens Skatte knytter sig til **Thorvaldsen**, er det **Barfod'ske** Album langt fra at være. Til at foranstalle et saadant vilde **Fr. Barfod** uden Tvivl heller ikke være Manden, skjøndt vi skulde tage meget feil, om det ikke var et saadant, Publicum nærmest havde ønsket. Hvorfor **Fr. Barfod** ikke kunde være den, af hvem man kunde vente et "**Thorvaldsens** Pantheon", derfor angiver han selv ganske aabenhjertig Grundene i Indledningen til sin Bog, thi han erklærer ligefrem, at han har været fremmed for **Thorvaldsens** Personlighed, at han forstaaer sig kun maadeligt paa hans Virksomhed, at han endog savner Forstand til at vurdere de tilvarende Kritikers kunstneriske Betydning eller Betydningsløshed, og at han kun har paataget sig dette Arbeide, for at det ikke under en anden Forlæggeres Ledning skulde komme i endnu slettere Hænder. I Sandhed, naar man ikke spænder Forventningerne høiere, ville Læserne ikke let kunne faae Grund til at beklage sig, forudsat, at man med en saadan Selvbekendelse ikke affrakker dem ganske. Hvorvel vi nu give **Fr. Barfod** Ret i, at han virkelig mangler de Egenkaber,

han nævner, skjøndt nogle af dem synes temmelig nødvendige for den, der tænker paa at meddele Andre "i en let overfluelig Hovedsum" hvad der "fortjener at overleve Døgnnet" af den Aerkjendelse, som Landsmænd og Fremmede have ydet den store Kunstner, saa besidder **Fr. Barfod** dog paa den anden Side en Egenkab, der er høist prisværdig ved Udgivelsen af "**Thorvaldseniana**" (thi kun som saadanne kan hans Arbeide taale at betragtes) og det er en utrættelig Samlerlid. Vi tvivle ikke om, at han med den samvittighedsfulde Iver har gennemgaaet hele den **Molbech'ske** "Athene", den **Rahbek'ske** "Eilfuer" og det **Soldin'ske** "Stilberi", foruden Aargang paa Aargang af "Dagen" og "Statstidenden", men om det Udbytte, han bringer os deraf, "fortjener at overleve Døgnnet" ja det er et andet Spørgsmaal, som vi i det mindste fra det æsthetiske Synspunkt nødes til at besvare aldeles benægtende. **Fr. Barfod** har meddeelt sine **Thorvaldseniana** i to Hovedgrupper: 1) Fædrelandets Aerkjendelse af sin verdenshistoriske Søn og 2) Udlandets Aerkjendelse af Samtidens Kunstnerkonger. Svad den fædrelandske Hyldest angaaer, da inddeler han den igjen i tre Afsnit, den fra 1819, da vi endnu kun kjendte **Thorvaldsen** af Rygtet, den fra 1838, da han, hjemvendt til Fædrelandet, hilstes med Begeistring af Nationen, og den fra 1844, "da et heelt, værdigt Folk begrov sin største Søn og var sig fuldelig bevidst, at det gjorde det." Svad nu det første af disse Afsnit angaaer, da maa man strax beklage, at **Fr. Barfod** ikke har været heldig nok til inden Udgivelsen at komme i Besiddelse af den af ham omtalte "**Thorvaldsenske** Stamdog", som denne bragte med sig fra Danmark ved sin Bortreise, og hvori der, efter **Fr. Barfod's** Sigende, skal findes "et Par særdeles smukke Digte af **Baggesen** og **Haste**", der først kunne følge efter i et Tillæg; vi beklage dette endnu mere, da det, som han giver os fra den Tid, er i den Grad fattigt og ubetydeligt, at han endog har været nødsaget til at optrykke den **Lahde'ske** Subscriptionsplan paa Udgivelsen af **Thorvaldsens** Figurer til Tegneøvelse, tilligemed den **Dehlenschläger'ske** Text til disse; ikke at tale om nogle mageløse flette Vers af en Bysfoged **N. Olsen** i Norge, og en Subscriptionsindbydelse paa Lyds af **L. Kruse** til at bidrage 15000 Scudi for at erhverve Alexandergruppen i Marmor. Endnu

